

Començarem amb una incitació: per què no ens hauríem de perdre l'edició 2016 de Fira Tàrrrega? Quins són els espectacles que Jordi Duran espera amb més il·lusió?

—Més que posar noms i cognoms, espero amb il·lusió tota la Fira. Nosaltres hem d'arribar a molts tipus d'espectadors, però recomano les peces que arriben des d'uns altres llocs del món, sobretot en espais no convencionals. Aquesta no convencionalitat seria destacable, una recepció molt de l'experiència.

—L'experiència diferent de la del teatre en sala.

—Sí. Tenim una petita part de programació de teatre de sala, però de vegades li fem la volta. Per exemple, al Poliesportiu Municipal hi ha programada *Si sabes lo que hay*, de la fundació Collado-Van Hoestenbergh, amb el públic dret tota l'estona participant de la gran festa que organitza Ernesto Collado. Un espectacle divertidíssim i alhora molt crític.

—Les arts escèniques al carrer tenen una evident funció social. Fins i tot per presentar propostes agosarades o avantguardistes que part del públic mai no aniria a veure en una sala. Troba que els espectadors han anat evolucionant amb la Fira en la seua manera de veure el teatre?

—Trobo que, en general, les persones que ens dediquem al món de la programació menystenim el nostre públic. La gent és intel·ligent i aprecia aquells espectacles. No dic que tot hom sigui capaç de descodificar-ho tot, perquè de vegades falten eines, però si la peça té una vocació de connexió i el que es planteja és elaborat i té bons fonaments, hi arribarà segur. Crec que amb els anys i les experiències serem capaços d'arribar a continguts més difícils. Però en la Fira treballem l'equilibri. N'hi ha peces totalment festives i d'entreteniment junt amb materials molt compromesos, molt polítics, que toquen l'actualitat i entren de manera molt forta. Tenim espectadors molt diferents, des de la gent de Tàrrrega al programador que arriba d'Amèrica Llatina.

—Les tres pròximes edicions de Tàrrrega, aquesta i les de 2017 i 2018, subratllaran en cada cas un tret dife-

JORDI DURAN ROLDÓS

«Cal una mica de rigor a l'hora de presentar-se al carrer»

Del 8 a l'11 l'Urgell serà l'escenari d'una nova edició de Fira Tàrrrega, el veterà esdeveniment del teatre i les arts escèniques de carrer nascut el 1981.

Enguany la programació presenta una seixantena d'espectacles, la meitat d'ells generats a Catalunya. Parlem del certamen amb Jordi Duran Roldós, director artístic de Fira Tàrrrega des de l'any 2011.

Entrevista de Xavier Aliaga

rencial. En aquesta ocasió serà la interculturalitat. Curiosament, vostè escrivia un article en el bloc de la Fira que llançava més preguntes que no pas respostes.

—Fins al 2015 hem treballat el fet que les arts de carrer no només eren teatre. Sovint parlem de teatre de carrer, però hi ha disciplines que tenen a veure amb el circ, la dansa i tota aquella pràctica escènica que planteja un diàleg amb l'espai públic. Volem reivindicar els trets distintius, allò que fa de les arts de carrer una disciplina necessària. I el 2016 ens centrem en aquesta capacitat intercultural, d'arribar a públics diferents i projectar-se cap l'exterior. I jo tinc ganes que això ens serveixi per plantejar-nos moltes preguntes. Volem que la Fira sigui un espai permeable, receptiu a la mirada de l'altre. De vegades tenim una visió eurocentrista que no té en compte el que som els catalans avui. Tàrrrega és plena de persones que no han nascut aquí, i això és una riquesa exuberant que s'ha de tenir en compte. I hi ha molta feina per fer. De vegades sembla que portes una línia, que ho estàs fent bé, però voler és poder, hi ha moltes coses per atendre.

—Per no quedar-se estancats.

—Clar. És estar pendent del que està passant, escoltar bé i tenir punts de diàleg oberts amb el sector i amb tot allò que no és el sector.

—Tàrrrega, a més de punt d'exhibició i trobada dels professionals, té una concepció multidisciplinària, d'acollir unes altres disciplines.

—Les arts escèniques de carrer són un paraigua inclusiu, que abasten la música, el teatre, el circ, la dansa o les peces que transiten entre disciplines. Però el que és important són les ganes de treballar amb el públic. Encara que tenim algun espectacle que ve de la sala, busquem la participació, el joc amb l'espai, la manera de mirar l'espai públic. Peces capaces d'adreçar-se a persones d'edats diferents, de procedències diferents. Parlo de fronteres de classe, d'educació, de milions de coses, d'històries de vida que no s'assemblen les unes a les altres. Un 75% dels espectacles no tenen un *target* concret, sinó que són capaços de ser decodificats per públics diferents. Hi ha nens, per exemple, que tenen una gran capacitat de connexió amb l'abstracte.

—Quan vostè va assumir les regnes artístiques de la Fira de Tàrrrega va dir que, respectant el llegat dels seus antecessors, calia fer un pas més enllà a fi de donar suport al sector en diferents vessants. Quin és el balanç que en fa, d'això?

—Crec que el que hem fet és donar base i fonamentar de manera ferma dues potes noves. Abans la Fira tenia a veure amb exhibició i mercat i avui dia estem a punt d'engegar el tercer programa d'estudis postuniversitaris centrats en l'exhibició en l'espai públic, i generar un planter interessant d'artistes que estem connectant amb el mercat. Maria Capell n'és un bon exemple. Pel →

→ que fa a les residències creatives, posem a l'abast de les companyies les nostres infraestructures. I fem feina per connectar amb premsa, amb professionals de la comunicació i amb programadors. D'alguna manera, fem d'extensió de l'oficina de producció de les companyies.

—**Per a Jordi Duran és important la dramàtúrgia, que hi haja concepte darrere, textos ben escrits i articulats. Sembla obvi, però de vegades la concepció escènica fa oblidar això.**

—Quan parlo d'escriptura no ho faig amb un concepte clàssic, sinó del fet d'ordenar els continguts, de tenir una lògica, un ritme. Hem viscut moments en què tot ha valgut, amb peces que funcionaven en un context festiu, de festa major: correfocs, mercats medievals, animació... Maneres de ser i d'animar el carrer que tenen molta cabuda. Però, quan parlem d'art de carrer, hem de tenir clar que és teatre, que és dansa, que és circ o que és animació. I hem de tenir una mica de rigor a l'hora de presentar-se al carrer. Mai no he negat la necessitat de festa, però cal rigor. I escriure una peça no és només aspirar a fer un text que canviarà la humanitat, sinó treballar en condicions un bon objecte artístic, cuidar la producció, tenir bons ingre-

dients, ordenar-los i fer les coses com toca. A través de la programació hem intentat ensenyar unes altres maneres de fer. Una de les moltes missions de la Fira és presentar el que ha estat la collita de la temporada i intentar connectar amb els programadors allò que té possibilitats. I també provocar coses que ens facin avançar, tot i que ens equivoquem de vegades. Crec que això ha estat un dels nostres grans actius, llançar-nos, provar i investigar.

—**I quina pensa que ha estat la petjada de Fira Tàrrega en el teatre a Catalunya i fora?**

—Crec que la fira ha servit de porta de presentació de molts artistes. I ha estat una relació amb moltes bandes, se n'ha beneficiat la fira, l'artista, les polítiques culturals del país... La manera d'ordenar els continguts, d'ensenyar la programació en catàleg, la imatge, la manera de comunicar en les xarxes... Moltes coses que han estat llogides, versionades per altres esdeveniments i companyies. Hi ha tota una generació d'artistes als quals Tàrrega ha servit per connectar amb el mercat. Tothom ha treballat, i molt, i uns i altres ens hem ajudat. La petjada és la dels professionals i les companyies que han passat per Tàrrega. ●

Festes Majors
L'Alcúdia 2016

Consulta la programació a:
www.lalcudia.com

AJUNTAMENT DE L'ALCÚDIA